

ved saadanne Foranstaltninger at væрге sig mod saa sørgelige Ulykker som den, vi her har oplevet.

De ærede Medlemmer Hr. P. Andersen og Hr. Axel Møller har talt en Del om Sejlskibsfarten, begge med en forklarlig Interesse for denne. Det ærede Medlem Hr. Axel Møllers meget mørke Udtalelser blev noget afsvækket ved det ærede Medlem Hr. P. Andersens noget lysere Udtalelser. Det er en Selvfølge, at Sejlskibsfarten, som beskæftiger en hel Mængde Smaakaarsfolk, har en ogsaa ud over dette rækkende samfundsmæssig Betydning, selvfølgelig ogsaa en Betydning ved den Indsats i Samfundskononien, som disse Skibe yder. Der er derfor ogsaa i Ministeriet fuld Vilighed til at se med Sympati paa denne lille Næringsgren. Det er nævnt, at man kunde imødekomme Sejlskibsfarten ved at lempe forskellige Udgifter, og det kan jo være, der er et enkelt Omraade, hvor dette gælder. Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har nævnt: Udgifter til Skibstilsynet. Ja, det spiller jo ikke nogen stor Rolle; Skibe under 50 Tons betaler slet ingen Afgift til Skibstilsyn, og en klasset Sejlskonnert paa 200 Tons betaler 60 Kr. hvert fjerde Aar for sit Fartscertifikat; og af en uklasset Skonnert paa samme Størrelse betales maa-ske det dobbelte eller noget mere, i hvert Fald hvis den skal have Fribordscertifikat, men selv den Udgift kan ikke være særlig tyngende, da den dog kun falder med Aars Mellemrum. Derimod er det rigtigt, hvad der er sagt, at Ulykkesforsikringen for den mindre Sejlskibsfart betyder en virkelig tyngende Byrde. Det er en højst alvorlig Udgiftspost, som der ogsaa tidligere har været forhandlet om. Der foreligger fra min højterede Forgænger i Erhvervsministeriet en Skrivelse til Indenrigsministeriet, i hvilken det paapeges, hvor uheldigt Sejlskibsfarten er stillet, og fremhæves Ønskeligheden af at imødekomme dens Trang til Lempelser paa dette Omraade. Ved den Lov om Ulykkesforsikring, som blev fremsat af den Indenrigsminister, der fik denne Skrivelse, blev der imidlertid ikke taget Hensyn til Henvendelsen fra den daværende Handelsminister. Jeg har paa ny taget Sagen op og har indledet Forhandling med den nuværende Socialminister om dette Spørgsmaal og agter at forhandle videre med det Formaal muligvis at naa til Lempelser for Sejlskibsfarten paa det Omraade, hvor det i særlig Grad er tyngende at have de nævnte Udgifter.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller, eller det var maaske det ærede Medlem Hr. P.

Andersen, talte om Konkurrencen fra Udlandet. Det er fuldkommen rigtigt, at den spiller en ikke uvæsentlig Rolle, men dette Spørgsmaal er paa den anden Side temmelig vanskeligt at klare paa Grund af de bestaaende Traktatforhold. Men ogsaa med Hensyn til Muligheden for at beskæftige Sejlskibe har Erhvervsministeriet et Arbejde i Gang, og jeg haaber, at der vil kunne opnaas et og andet til Støtte for Sejlskibsfarten, der, som nævnt, har en ikke uvæsentlig Betydning for Samfundet som nationaløkonomisk Faktor, og ogsaa som Uddannelsessted for den Sømandsstand, som Danmark jo gerne langt frem i Tiden skulde kunne uddanne.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen talte meget udførligt om den bestaaende Lov om uretmæssig Varebetegnelse. Jeg kan jo kun beklage, at de Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, ikke blev optaget, da Loven sidst behandledes; det er ikke saa længe siden, det var i Marts Maaned d. A., og det havde jo været bedre for Fremme af de Ønsker, det ærede Medlem nu fremsætter, om man ved denne Revision havde haft Opmærksomheden henvendt derpaa. Ved denne Revision blev Bøderne for Overtrædelse af Loven forhøjet, og der blev paa andre Punkter givet Indrømmelser, Foreninger, der ikke i og for sig hører til Erhvervslivets Organisationer, f. Eks. Foreningen „Dansk Arbejde“ og Husmoderforeningerne, fik Paataleret i Forholdet med Hensyn til uretmæssig Varebetegnelse o. s. v., og jeg kan tilføje i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger, at hvis der kom en Henvendelse om, at denne Paataleret ogsaa maatte tilkomme en Organisation, der i saa høj Grad som De samvirkende Fagforbund omfatter Forbrugere, vilde jeg med største Velvillie behandle en saadan Henvendelse. Ogsaa de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende om Nationalitetsmærkning, kan jeg i og for sig baade forstaa og bifalde, og jeg tror da ogsaa, at der under Medvirkning fra Ministeriets Side ogsaa under den nugældende Lovs Bestemmelser vil være Mulighed for en videre Udvikling af det System med Bekendtgørelser, hvorefter Varer skal mærkes med Oprindelsessted eller med Ordet „Udenlandsk“. Jeg tror fremdeles, at en saadan Udvikling er mulig; der er dog allerede i den korte Tid, jeg har haft med disse Sager at gøre, udstedt nogle Bekendtgørelser, som det ærede Medlem nævnte, og forhaabentlig vil en fortsat Samvirken med Industrien ogsaa kunne føre et Stykke videre. Saa faar vi senere se,